

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. — Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica števil. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Koren.

Last in tisk „Učiteljske tiskarne“.

Telefon številka 118.

Zadnja pot iz Trsta na Dunaj.

Svečanosti v Trstu. — Dvorni vlak. — Sprejem v Ljubljani. — Pogrebne priprave na Dunaju. — Oporoka. — Demonstracije. — Balkanske vesti.

Po pogrebu.

Že letos 4. aprila smo se bavili v uvodniku z raznimi vprašanji bodočnosti naše države. Kdor je takrat bral omenjeni uvodnik in se njega vsebine še danes spominja, bo tudi vedel, da smo v njem spravili v neposredno zvezo žal prezgodaj umrlega prestolonaslednika. Takrat smo obravnavali razne kombinacije, ki so se deloma že uresničile, v največji meri pa jim je zastavil prezgodnji konec sarajevski atentat.

Takrat smo tudi dejali, da opazujejo na Dunaju člani centralne vlade z veliko skrbjo vse dogodke, ki se vrše krog naših meja in, da imamo pričakovati velikanskih sprememb v smeri notranje politike naše države. Eni so pri tem dejali, da imamo pričakovati take izpremembe, ki bodo splošno zadovoljive, a drugi so bili nazorov, da bodo samo tisti prišli še do popolnejše veljave, ki jo že itak tudi danes posedajo v najpopolnejši meri.

Od takrat so potekli meseci, minulo je jedva četrta leta.

Kakšna je danes sodba onih, kojih vpogled sega tudi za kulise naše državne politike? Sodba vseh teh tudi danes konča v en sam izraz: Da je naš položaj do skrajnosti kritičen...

Še imamo sivolasega vladarja. V njegovih rokah je usoda monarhije. Njegov naslednik bo mladi Karol Fran Josip. Ni premlad po letih, da bi mu ne bilo možno zaupati vladarskega mesta. Želim iz vsega srca, da nam sivolasi vladar ostane ohranjen še leta in leta. A ve se danes, da je bil Fran Ferdinand zlasti poslednja leta cesarjev vedni sopsvetovalec in da sta vse važne državne ukrepe malo ne skupno reševala, ali se pa vsaj posvetovala. Mladi Karol Franc zopet je iz mirnega življenja svojega malega dvora postavljen na mah v situacijo težkih vladarskih skrbi... Med njim in sivolasim vladarjem se vrše konference za konferencami. Vladar uvaja svojega naslednika v težke državne skrbi, mu predčrtava pota bodoče avstrijske politike na zunanji in znotraj. Kaj in kakšni so ukrepi za bodočnost? Danes jih še

ne poznamo, vemo pa: od smeri v notranji politiki je odvisna tudi vsa vnanja politika...

Naša državna politika je nenedoma pred razpotjem. Naj bi šla po srečni pravi poti v bodočnost.

Pogreb iz Trsta na Dunaj.

V sredo ob 7. zvečer je priplula eskadra, ki je obdajala dridnavt »Viribus Unitis« v tržaško pristanišče. Eskadro so tvorile sledeče vojne ladje: dreadnoughti »Viribus Unitis«, na katerem sta bili krsti s trupli prestolonasledniške dvojice, »Tegetthof« in »Radetzky«, oklopnici »Nadvojvoda Franc Ferdinand« in »Zrinyi« križarka »Admiral Spaun«, torpedni lovci »Ulan«, »Uskoke«, in »Streiter« ter šest visokomorskih topedovk. Eskadri poveljuje vrhovni poveljnik vojne mornarice, admiral Haus, ki je obenem z eskadro prispel na jahti vojne mornarice »Lacroma«. Na jahti »Lussin« je došel v Trst puljski pristaniški poveljnik podadmiral Chmelar.

Ko je eskadra prispela pred tržaško pristanišče, je pozdravilo zemске ostanke prestolonasledniške dvojice zvonjenje zvonov vseh tržaških cerkva. Strelav ni bilo. V pristanišču se je takoj zbrala velika množica ljudi. Oni del dridnavta, kjer se je nahajala kapelica s trupli, je bil slavnostno razsvetljen.

Trst v žalosti.

Na poziv župana je bilo celo mesto v črni žalost. Društva so razobesila svoje zastave na pol droga. Enako so bile na vseh ladjah spuščene zastave. Sploh je vse mesto imelo izraz žalosti.

Vestibul kolodvora južne železnice je ves v žalni obleki. Srednji zunanji vestibul je bil zastrt s črnim baržunom, a na vrhnem zastoru je bil pripet avstrijski dvoglavi orel.

Notranjost vestibula je bila istotako opremljena. Vsi stebri so, od kapitelnov doli, bili poviti v črno. Ob stenah so visele preko pol metra široke proge črne do tal.

Notranji portali, ki služijo za izhod iz vestibula na peron, so bili vsi zastrti s črnimi, umetniško prirejanimi zastori, a zastori, s katerimi je zastrt srednji portal, so bili iz baržuna.

Istotako je bil opremljen obok, pod katerim se prehaja v restavracijo.

Tudi v vestibulu je bilo vse polno zelenja, ki je bilo razpostavljeno okoli stebrov in na raznih vogalih. Kakor zunaj, pred kolodvorom, tako so tudi bile v vestibulu vse svetilke ovite s florum. Po stopnicah je bila črna preproga.

Po vseh ulicah in po kolodvoru so gorele svetilke, ki so bile ovite s florum.

Zjutraj.

so začeli ljudje od vseh strani polniti pristanišče! Vojaštvo je napravilo špalir. Na pomolu San Carlo sta bila postavljena dva črna in zlato drapirana katafalka. Na levo od katafalka proti morju se je postavila generaliteta in admiraliteta, na čelu jim mornariški poveljnik admiral Haus, za njimi vsi službe prosti častniki. Na desno od katafalka so se postavili namestnik princ Hohenlohe in državni uradniki. Na obeh straneh so sledile nato razne korporacije. V ozadju katafalkov je stala častna stotinja vojne mornarice. Na desni od katafalka tržaški občinski svet z županom Valerijem. Tik za katafalkoma se je postavila tržaška duhovščina s tržaškim škofom Karlinom in poreškimi škofom Federzlijem. Prostor je zapirala šolska mladina.

Prenos krst z ladje na suho.

Ob pol 8. zjutraj je bilo opaziti na krovu dreadnoughta »Viribus unitis«, kako so začeli prenašati krsti. Preneli so ju z vojne ladje na črno drapiran plav, na katerem so gorele svetilke. Tender vojne mornarice je plav remorkiral med grmenjem topov vojnih ladij na kopno. Po celem Trstu so zvonili zvonovi. Mornariški podčastniki so prenesli krsti na kopno ter ju položili na katafalka. Krstama je sledilo spremstvo prestolonaslednika, na čelu mu najvišji dvornik baron Rumerskirch in načelnik prestolonaslednikove vojaške pisarne, polkovnik dr. Bardolf. Stotinja je prezentirala. Smrtna tišina je zavladala, ko so trobente naznanile vojaški »Pozor«. Škof Karlin je izvršil cerkvene ceremonije. Ko so zapeli duhovniki »Libera«, so iznova zagrmeli topovi.

Spreved po tržaških ulicah.

Dvignili so krsti ter ju položili na dva triprezna gala mrtvaška

voza, vence so pa položili na 7 velikih vozov. Spored je otvoril oddelek policije na konjih, sledilo je 7 vozov z venci, nato duhovščina z obema škofoma, nadalje voz s krsto vojvodinje Hohenberg in voz s krsto prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda. Za krstama je sledilo spremstvo potem namestnik Hohenlohe, mornariški poveljnik, župan, admiraliteta in generaliteta, predsedstvo trgovske in obrtniške zbornice, civilni državni funkcionari, častniški zbor, uradništvo in občinski svet. Spreved sta zaključili dve stotnji infanterije in oddelek policije na konjih. Spreved se je pomikal mimo palače namestništva, po Velikem trgu, po Borznem trgu, čez Korzo, po ulici Caserma, po trgu Caserma mimo Narodnega doma, ki je bil črno drapiran, na Južni kolodvor. Na vseh ulicah je stala nepregledna množica ki je molče z odkritimi glavami gledala prizor.

Na kolodvoru. Pogrebni vlak.

Ob 9. uri 39 minut so dvignili mornariški podčastniki krsti in ju odnesli na peron, kjer je čakal poseben dvorni vlak z mrtvaškim vagonom, ki je bil opravljen kakor kapelica. Škof Federzoli je krsti še enkrat blagoslovil, predno so ju položili v mrtvaški voz. Na peronu je stala častna stotinja bosansko-hercegovskega polka št. 4, ki je izkazala zadnjo čast. Nato so mornariški podčastniki vzeli z obeh krst vojni zastavi, s katerima sta bili pokriti. Škof Federzoli je krsti še enkrat blagoslovil, nakar so vagon plombarili. Ob 9. uri 45 minut se je vlak odpeljal.

Od Trsta do Ljubljane.

Vlak je vozil s hitrostjo brzovlaka. Imel je pet vagonov. Povsod ob progi so stali ljudje. V vseh večjih krajih in na vseh postajah so prihiti ljudje na kolodvor. Vlak je delal vtis skromnosti. Ni bilo na njem nič posebnega. Na lokomotivi ni bilo nikakih žalnih znakov. V drugem vagonu, ki je bil popolnoma zaprt, so se pri oknih videli venci. Ta voz je bil poln vencev. Med venci sta bili krsti. Zadnji trije vozovi so bili videti prazni. Bilo je v njih nekaj častnikov in spremstvo najvišjega dvornika barona Rumerskircha, ki je spremljal trupli na Dunaj. Tudi na vozih ni bilo nikakih žalnih znakov. To se je nam zdelo čudno. Črne draperije, flor in črne zastavice oziroma

venci tudi zunaj voz bi bili vsekakor dali vlaku oni zunanji kras in izraz žalosti, ki bi bil pri tej priliki umesten.

V Ljubljani.

Kmalu popoldne so začeli ljudje hiteti proti juž. kolodvoru. Vsa Dunajska cesta je bila kmalu polna. Čudno je bilo, da se pravzaprav še dopoldne ni natančno vedelo, kdaj pride vlak. Eni so rekli 11.30, drugi 1 in pol popoldne. Kmalu je bila vsa proga južne železnice od Viča do Most na obeh straneh obdana od ljudi. Posebno velika množica se je nabrala ob Bleiweisovi cesti, ob prehodu in ob južnem kolodvoru. Med množico pa so hitele na kolodvor kočije in avtomobili z raznimi dostojanstveniki. Po ulicah so gorele svetilke. Občinstvo samo je pazilo, da je bil povsod red, šele po odhodu vlaka je nastala pred juž. kolodvorom velika gneča, vendar ni bilo nikake nezgode. Trgovine so bile zaprte. Ko je prihajal vlak, se je občinstvo odkrilo. Tuhtam je vrzel kdo kak šopek cvetlic. Ob 1. uri 30 minut je došel vlak na južni kolodvor. Kolodvor je bil v črni zastavi. Proga je bila potresena s cveticami. Peron je bil poln zastopnikov raznih oblasti in uradov; vojaških in civilnih dostojanstvenikov. Vse je bilo v žalnih oblekah. Bili so tu gg.: baron Schwarz skoro s polnoštevilnim uradništvom deželne vlade, župan ljubljanski dr. Ivan Tavčar, podžupan dr. Karel Triller z množestvilnimi občinskimi svetniki in uradništvom mestnega magistrata ljubljanskega, namestnik dež. glavarja dr. Lampe z deželnimi odborniki. Nadalje predsednik trgovske in obrtniške zbornice Ivan Knez, predsednik odvetniške zbornice dr. Danilo Majaron, predsednik notarske zbornice Plantan, predsednik stare zveze gasilskih društev posl. Jos. Turk, predsednik zveze obrtnih združenj Franchetti, deputacija Zveze jugoslovanskih učiteljskih društev, deputacija mornariškega društva, načeln. vseh drž. uradov z množestvilnimi uradniki, radatelji vseh šol z učiteljskimi zbiri, zastopniki raznih društev itd. Množestveno je bil zastopan častniški zbor. Ko je priplaval vlak točno ob 1. uri in dvaintrideset minut ga je ljudstvo in zastopniki korporacij, uradov in društev sprejelo molče z odkritimi glavami. Občinstvo in pa šolska mladina, ki je stala ob dolgem

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

Obkoljen, ujet v hiši Ivane de Pjen, je presodil sam svoj položaj tako, da je možnost bega popolnoma izključena; in zdaj ga je privedla hvalečnost starega Ramusa takorekoč za roko na prag Monmoranskega dvorca!

Potrkal je srdito; možgane mu je prešinila poslednja nada: morda je maršal nenadoma odpotoval — saj takšen je bil že prej njegov namen. Potem se vrne on v Monmartersko ulico, pripravi stražo s kako zvijačnostjo do tega, da otvora sovražnost in prekršijo premirje — on pa otme Lujzo in njeno mater s kakim dejanjem čudezne hrabrosti, odvede ju iz Pariza in dobi Lujzo za ženo...

Do tega zaključka so bile priro-male nagle vitezove misli, ko so se odprla vrata; Pipa, nor od radosti, da vidi spet svojega gospodarja, je planil vanj in mu začel lizati obraz; Švicar pa je nagovoril došleca:

»Ah, gospod vitez, kako nestrpno vas pričakuje njegova svetlost!«
Strašno se je nasmehnil mladi mož, kakor nekdanji Orest, ko se je otepval zaman pod pestjo neizprosne usode.

»Ah!« je dejal samo, »njegova svetlost me čaka?«

»Da, da... pojdite hitro k njemu!«

Par trenotkov nato je stal Pardajan pred maršalom, ki mu je rekel vročico:

»Evo vas, dragi prijatelj. Samo vas sem še čakal; zdaj se odpraviva takoj!«

»Odpraviva, svetlost! Iz Pariza?«

»Da. Moje mnenje, da bi iskala po Parizu zaman, gotovo ni brez podlage. Dobil sem poročilo o zagotnem spremstvu, ki spremlja zaprto kočijo proti Onjenu... Vitez, to sta oni dve! Gujen je Danyilova gubernija. Saj je bilo rečeno že prej, da pojde kmalu tjakaj. Poslal ju je naprej; toda midva dohitiva eskorto in jo napadeva. Dvanajst svojih najpogumnejših jezdecov vzamem s seboj. Vi sami jih odtehtate še dvanajst povrhu, in jaz...«

»Svetlost, drznem se vas prositi, da preložite svoj odhod iz Pariza do drevi,« je dejal vitez z mirnostjo, ki je bila resnično vzvišena v tem trenutku.

»Čemu, Pardajan? Čemu? Odpraviva se, ne trativa dragocenih minut! Hajdiva! Na konja!«

»Svetlost, vztrajati moram kljub temu...«

»Vi se obotavljate... vi!...«

»Nič se ne obotavljam; ostanem, pa je! In tudi vi ostanete, svetlost! Ne rečem vam, da ne poidete, a prej

ne, kakor drevi. Za zdaj pa me izvolite spremiti, sami in peš...«

Mladi mož je govoril svoje besede s tako čudnim glasom, da je Monmoransi vzdrhtel in vzkliznil:

»Pardajan, vi veste nekaj!«

»Pojdiva, svetlost!« je velel vitez kakor prej. V njegovem prigovarjanju je zvenel enako obup kakor ironija.

Maršal se je obotavljal še hip; nato je dejal:

»Pojdiva... Pomislite pa, da je čas dragocen. Ako bi bili prišli le uro pozneje...«

»Kaj bi storili potem, svetlost?«

»Odpotoval bi brez vas.«

Vitezov obraz ni trenil. Toda v svojem srcu je zaklel srdito.

Naslednji hip sta bila že na poti in dospela kmalu do cilja, ne da bi ju bilo ustavilo le najmanjše neprijetno srečanje. Potrkala sta; Ramus jima je odprl. Stopila sta v hišo in ko sta bila v lepi obednici, kamor je peljal Ramus očeta in sina izprva, je rekel vitez pokojno:

»Gospod Ramus, ali hočete biti tako velikodušni, da naju pustite kako uro sama v tej dvorani?«

»Ta hiša je vaša, sinko moj, dokler imam jaz kaj pravice do nje,« je odgovoril stari učenjak in se umaknil takoj v pritličje.

»Kje sva?« je vprašal maršal začuden in razburjen; vznemirjala ga je neopredeljena tesnoba, predhodnica vseh velikih dogodkov, tako dobrih kakor zlih.

»Svetlost,« je rekel vitez, ne da bi odgovoril na to vprašanje, »izvolite me počakati tukaj par minut.«

»Počakam vas,« je dejal maršal.

Vitez je odšel in pustil Franca Monmoranskega samega. Mladi mož se je vrnil naglo na podstrešje, kjer je bil spal. Našel je tam starega Pardajana, ki je vzkliznil takoj:

»Dami te čakata; skrbi ju že, kje si.«

Vitez je sedel, ali bolje zgrudil se je na kup sena.

»Oče,« je dejal, »bodite tako dobri, pa obvestite gospo de Pjen in gospodično Monmoransko, da je maršal tu in ju pričakuje.«

»Vraga!« je zamrmral stari klativitez; stopil je k sinu in mu položil roko na ramo, rekoč:

»Vitez!...«

»Kaj je, oče?«

»Ali je hudo, kaj?... Da, po-vej mi!«

»Motite se, oče,« je dejal vitez, in njegov glas je bil strašen v svoji mirnosti. »Šel sem po maršala Monmoranskega, naj odvede svojo hčer. On je tu in čaka; to je vse. Toda spomnite se, da ste mi priporočali vedno, naj padem elegantno, kadar bo treba pasti. In meni se zdi, da se pravi elegantno v tem slučaju ne trpeti.«

»Dobro, dobro!« je pomoljil stari klativitez sam pri sebi. »Ohraniti hočeš svojo žalost zase. Le ohrani jo! Kmalu bova jokala obadva

skupaj... Tristo hudičev, kaj ga je pa neslo k maršalu!«

Napotil se je k Ivani de Pjen in Lujzi, dočim si je poiskal vitez temen kot, da ga ne bi videli, ko pojdeti skozi podstrešje v Ramusovo hišo.

Fran Monmoranski je stal nepremično, upiraje oči v vrata, za katerimi je bil izginil vitez. Boril se je s tesnobo, ki smo jo že omenili in pritiskalo roko na srce, kakor da bi hotel ukrotiti njegovo divje utripanje. Človek ni nikoli popolnoma dober, kakor ni nikoli popolnoma slab. In reči moramo, da se je oglašala tisti hip v tej plemeniti duši grda misel.

Bilo mu je, kakor da so ga zvalili v zasedo. In vendar je zaupal vitez neomejeno. Toda kdo je mogel trditi v tistih krvavih časih, da dozdevno najvdanejši prijatelj ni izdajica in odposlanec sovražnika? Globoko molčanje je vladalo po vsej hiši; minute so tekale. Neudobno čustvo je obvladalo maršala tako, da je prijel za bodalo.

»Kdo ve?« je zamrmral.

Ta hip so se počasi odprla vrata; prikazala se je Ivana de Pjen. Nosila je še vedno tisto črno obleko, ki je podčrtavala tragično lepoto njene bleda obličja, v katerem se je svetilo dvoje globokih oči. Zgledala je Franca in obstala kakor okamenela; sklenila je roke, pogled ji je otrnil.

(Dale.)

tiru izven kolodvora, je metala cvetke na progo. Knezoškoj ljubljanski Bonaventura Jeglič je v polnem ornatu in v spremstvu duhovščine začel moliti mrtvaške molitve. Potem je blagoslovil truplo. Po molitvah je zapel zbor semenišnikov žalno pesem. Iz vlaka je stopil najvišji dvorni baron Rümerskirch, kateremu sta izrekla svoje sožalje dež. Predsednik ekscelenca baron Schwarz in župan ljubljanski dr. Tavčar. Na krsti so položili pet vencev in sicer občina ljubljanska dva, po enega vlada, dež, odbor in katoliške organizacije. Po kratkem odmoru pet minut je vlak odpeljal naprej. Zalostne množice so se molče razšle.

Do Dunaja.

Vlak je drdal naprej. Povsod po cerkvah in po hišah po vaseh so visele črne zastave. Vlak se je ustavil samo na najvažnejših mestih. Velik sprejem je bil v Gradcu, ki je rojstno mesto prestolonaslednikovo. Po Ljubljani, po mestih in drugod so zvonili zvonovi po vseh cerkvah.

Priloh na Dunaj.

Okoli 10. ure zvečer je prišel na južni kolodvor najvišji dvorni maršal knez Montenuovo in službeni komorniki s spremstvom. Podčastniki, komorni služabniki in dvorna straža so dvignili krsti iz vagona in ju nesli v kraj, ki je bil provizorično določen za pokop. Po blagoslovljenju potom dvornih duhovnikov so prenesli krsti na mrtvaški voz, v katerega je bilo vpreženih šest zrebcev, nakar je šel mrtvaški sprevod po staro-španskem ceremonijelu, spremljan od ambulante špalirja trabantov, telesne garde in ambulante vojaškega špalirja, k zunanji dvorni vratom. Pri prehodu so izkazale straže častni pozdrav. Krsti so prenesli v dvorno župno cerkev, nakar se je cerkev zaprla po blagoslovljenju na mrtvaški oder postavljenih krsti in izročitvi ključev. Danes ob 8. jutraj more priti občinstvo po zopetnem blagoslovljenju v dvorno župno cerkev k v zaprtih krstih razstavljenim truplom. Od 8. do 12. se darujejo na vseh oltarjih zadušnice in ob 12. se zaključijo javni pristopi v cerkev. Od 12. do 1. zvone iz vseh cerkva. Ob 4. popoldne blagoslovijo truplo svečanostno v dvorni župni cerkvi in ob 10. ju prepeljejo na zahodni kolodvor in od tam v posebnem vlaku v Artstetten. kakor je to določil prestolonaslednik sam v svoji oporoki. V Artstetenu je rodbinska rakev.

Pogreb.

Pogreb Franca Ferdinanda se bo vršil jutri v soboto ob 11. uri dopoldne. Udeležijo se ga nadvojvodinje Marija Terezija, Marija Anunciata, in Marija Jožefa, nadvojvoda prestolonaslednik Karel Fran Josip, nadvojvodinja Zita, nadvojvoda Maks ter najožji sorodniki vojvodinje. Ferdinandu Burgu, bivšemu nadvojvodi in bratu umorjenega prestolonaslednika, ki se je bil oženil s hčerko dvorne svetnice Czubura ter je odložil vsa svoja dostojanstva, so dovolili, da prisostvuje v Artstetenu pogrebu. Ferdinand Burg je bil do zadnjega časa v najintimnejših odnosih s prestolonaslednikom, ter je vladalo med obema bratoma najboljša razmerja. Otroci se ne bodo pogreba udeležili, ampak jih pošljejo v Chlumec. V Artstetenu pridejo najbrže šele po uradnem pogrebu. Tudi nemški cesar se pogreba ne udeležijo. Že prej so bili zastopniki raznih dvorov odklonjeni. Nemškemu cesarju se je izrecno dovolilo kot prijatelju prestolonaslednika. Sedaj so se tudi njemu zahvalili. Pogreb bo imel torej popolnoma družinski značaj. Časopisi poročajo, da glede pogreba ni pravega soglasja na dvoru.

Nesoglasje glede pogreba.

»Slov. Narod« poroča: Pogreb nadvojvode Frana Ferdinanda in vojvodinje Hohenberg se bo vršil brez posebnega pompa. »Zeit« dvomi, da bi se cesar udeležil pogreba. Ker se tudi vojaštvo, izvemši ono, ki je potrebno za špalir, ne bo udeležilo, protestira »Reichspost« in dolži gotove visoke dvorne funkcionarje, da hočejo preprečiti, da bi vojaštvo in ljudstvo izkazalo obema umrlima na impozanten način zadnjo čast. Tudi Arbeiterzeitung kritizira priprostost, ki je določena za pogreb. Seveda stori to s poverjem drugega stališča. Trdi namreč, da španska etiketa, ki je veljavna tudi na dunajskem dvoru, izključuje gotove časti za soprogo pokojnega prestolonaslednika. List trdi, da so zaprosili zunanje vladarje, da naj se pogreba ne udeležijo, češ, da je dvorna kapela premajhna.

Na Konopištu.

Za uredbo konopiškega gradu in posebno za popravilo parkov je nadvojvoda žrtvoval ogromne svote, ker je Konopište vzljubil in je hotel v njem imeti prijetno rodbinsko

zavetišče. Konopiško veleposestvo ni donalo nikakih dohodkov, ker so bili veliki deli ozemlja, posebno najlepši deli polji, spremenjeni v obsežne parke, ki so zahtevali velikih izdatkov. Uprava parkov novih poslopj in notranja oprema poslopj se je vršila pod strogo kontrolo prestolonaslednika, ki je imel za takšna dela živo zanimanje, nadziral je vse osebno, določal, kako in kam naj se obesi slika, lovska trofeja in podobno. Pri tem je pokazal vedno umetniški okus. Grajske sobane in hodnike so napolnili z dragocenimi umetninami.

Zadnja leta so bili parki okraševani s kamnitimi vratmi in sohami, ki imajo veliko umetniško vrednost. Večina vrat in vse sohe je pripeljana iz Italije, kjer so dosegali stale v vilah in parkih d'Estovskih, katerih užitek je imel nadvojvoda.

Prestolonaslednik je hotel napraviti s Konopištem prekrasno zavetišče, vse mu je šlo srečno izpod rok, ker so grad in okolica ter parki v občudovanja lepem kraju in umetniški okus nadvojvode je bil izbran in je imel v tem oziru tudi izkušnosti. Cesarju Viljemu se je Konopište silno dopadlo in zato je rad zahajal tja.

V prejšnjih letih se je v konopiških gozdovih redila divja zver v velikih množinah, toda iz varčnosti je bila zverjad postreljena. Tudi zajci so bili pobiti, ker je odškodnina za povzročeno škodo dosegla preveliko višino, tako, da se sedaj v konopiških gozdovih goje samo fazani v velikem številu in nekaj jih je prav zlahka vrst.

Na love je prihajala na Konopište plemenitaška družba, posebno češko konservativno plemstvo, knez Thun, knez Karel Schwarzenberg, grof Sylva Tarouca, grof Clam-Martinic in drugi, včasih so prišli tudi ogrski plemiči in plemiči iz Nemčije, toda iz vladajoče rodbine ni nihče drugi prihajal na Konopište, kakor dame iz najbližjega sorodstva.

Pokoju je bil tako strasten lovec, da so mu morali zdravniki svetovati, da bi lovo omejil, ker preobil pok škoduje sluhu. Bil je velik prijatelj prirode, goreč lovec in izbojen strelec in kot takšen je iskal oddiha in okrepitve v svojih gozdih in na lovu.

V gozdih na izprehodu je ljubil samotno in zato so bili konopiški parki prebivalstvu zaprti. Letos so bili v juniju prvič za vse odprti in govorilo se je, da bodo odprti vsako leto v juniju.

Oporoka.

Oporoka Franca Ferdinanda je bila položena v neki praški filijalki dunajskega denarnega zavoda. Takoj dne 30. so jo poslali na Dunaj, kjer je bila po navadnih ceremonijah odprta. Za varuha otrotelim otrokom je pokojni prestolonaslednik imenoval grofa Jaroslava Thuna. Otroci podedujejo tri posestva: Chlumec, Konopište in Artstetten. Chlumec in Konopište cenijo na 10 milijonov kron. Artstetten nima tako velike vrednosti. Otroci dobe tudi zavarovalnino okoli 45 milijonov kron. Modeno dobi nadvojvoda prestolonaslednik Karol Franc Jožef. V oporoki je izražena tudi želja, da naj bo pogreb tih in popolnoma privaten. Prestolonaslednik želi, da naj bo pokopan v Artstetenu in to brez prisotnosti vladarske hiše. Ta želja je gotovo v zvezi z ljubeznijo do svoje soproge, ker po dvornih predpisih ona ni bila član vladarske hiše.

Štajersko.

»Blagor jim, ki trpe preganjanje.« Znana mariborska »Schmierölzeitung« nadaljuje s svojim hujskanjem proti vsemu, kar je slovenskega, posebno pa še proti slovenski narodni mladini. Neverjetno je skoro, kako kolosalen strah imajo mariborski renegati pred — slovenskim dijaštvom. »Marburger Zeitung« piše v številki od 30. junija, da sta dva slovenska dijaka brala v nedeljo posebno izdajo in da je eden dejal pri tem: »Blagor tistim, ki trpe preganjanje« — in seveda to zasluče po svoje.

»Marburger Zeitung« še vedno trdi, da je slovenska roka polila Jahnov spomenik v Mariboru. Mi smo že poročali, da se je omenjeno noč proti jutru tam okoli klatil nemški turnar in, da vemo, da so nemčurji sami iskali zlikovca, ki bi to delo izvršil. Stori se to nemčurji zato, da bi zopet inscenirali po mariborskih ulicah spopade, poboje in druge izgrede. Seveda je mariborskim »Nemcem« zelo neljubo, da smo prišli na njihove knife, ampak vse njihovo zabavljanje jim prav nič ne pomaga. Sramotnega pečata, da

so si najeli agenta provokaterja, si z bevskanjem po »Marburger Zeitung« vendar ne morejo zbrisati. Tudi smo poskrbeli, da je i nemška javnost zvedela za nesramne mahinacije ostale mariborske renegatske tolpe...

Čuvajte se! Zopet je pričelo cvesti na vseh krajih in koncih vohunstvo in ovadštvo. V vseh družbah se pojavljajo tajni agentje. Ne zaupajte nikomur, ki bi se vam pridružil v resni, še manj pa v veseli družbi pod prijazno masko, ali pa se vsaj ne spuščajte z njim v noben državopolitični pogovor. Koder pa takega vohuna opazite, nazenite ga takoj!

Maribor. Brezmejno ščuvanje in hujskanje po mariborskem nemškem revolverju je doseglo svoje namene. Če greš ponoči po cesti, naletiš na vsakih 10 korakov do blaznosti pijane »nemške purgerje«, ki ti neprestano rjove eno melodijo in en tekst: »Nieder mit den Serben — nieder mit den windischen Hunden!« Gorje mu, ki ga za Slovenca spozna! Mestna policija tega vsega niti ne vidi, niti ne sliši. Kje je politična oblast, da brani našo svobodo?! Zahtevamo, da se konec napravi tem neznosnim razmeram in poskrbi za podržavljenje mestne policije.

Maribor. (Ekscesi nemških dijakov.) Ščuvanje naših renegatov je že tako daleč dozorelo, da trgajo nemški in posilnemiški dijaki svojim kolegom Slovencem vsak najmanjši znak. Pa ne le, da jim trgajo slovenske znake, še celo psuje jih. Tako je nazival iz Celja privranci sedmošolec slovenske dijake z windische Schweine, serbische Hunde itd. Že enkrat smo tega »Nemca« — ime mu je Tschempirek — parodirali. Danes zahtevamo z vso odločnostjo, da se temu laži-Nemcu odločno pristriže nacionalni greben.

Slovenji Gradec. 26. junija je šel ponoči čevljarški pomočnik Ivan Czergezi iz Mislinja proti Slovenjmu Gradcu. Ker je bil utrujen, je prosil pri posestniku Rožerju za prenočišče. Rožer, ki ga je zbudilo trkanje iz prvega spanja, je mislil, da je pred hišo tat. Vzel je lovsko puško in ustrelil. Ves naboj šiber je Czergezija zadel v prsi. Smrtno ranjenega so tu sem prepeljali.

Brezice. Pred dnevi je položil 12letni posestnikov sin na cesti Brezice-Grobelno, kjer redno vozi avto, kamenje, deske in veje. Šofer je nevarnost še pravočasno opazil in avtomobust ustavil tik pred mestom. Še trenotek in voz bi bil zdrknil čez 5 metrov globoko steno. Fant je dejal, da je hotel videti, kako se bo »vse skup kotalo«...

Rogaška Slatina. (Strašna smrt.) Dne 25. m. m. je vozil posestnik Jože Potočnik iz Frličnega posestniki M. Plevčakovi v Dobovcu 3500 kg težak brus. Ko je, hodeč poleg voza, se za trenotek nazaj ozrl, mu je izpodrsnilo. Padel je tako nesrečno, da je prišel z glavo pod desno zadnje kolo, ki mu je glavo do cela zmečkalo. Potočnik zapušča ženo in več nepreskrbljenih otrok.

Maribor. Jutri, v soboto dne 4. t. m. zvečer, priredi železničarska podružnica D. C. M. velik vrtni koncert v Narodnem domu. Začetek ob 8. uri, vstopnina 30 vin. Ker gre čisti dobiček v prid D. C. M., se tudi preplačila hvaležno sprejmejo. Koncertira pekerska narodna godba. Koncert priredi podružnica namesto kresa v Melju. Slovenci, pridite v velikem številu! Poleg godbe bo tudi petje in prosta zabava. Na svidenje jutri v Narodnem domu!

Razvite mariborskega sokolskega prapora.

»Brani mejo...!«

Solnčno krasna je bila nedelja 28. junija, dan razvzitja mariborskega sokolskega prapora. Že daleč pred napovedano dopoldansko uro so napolnili številna sokolska društva od blizu in daleč prostore mariborske postaje. Vabihu mariborskega Sokola se je odzvalo 10 sokolskih društev s številnim članstvom, vsem pa so prednjačili bratje iz Hrvaške — »Sokol« iz Varaždina, ki je dospel v 35. krojih (8 Sokolice in 27 Sokolov), vrhu tega pa še 8 njegovih članov v civilu. Da so se mogli udeležiti zleta in razvzitja prapora mariborskega Sokola, so opustili lastno slavo, ki so je imeli napovedano za ta dan! Čast takl narodni zavednosti in poštivosti!

Ko je zapustil vlak ob pol 11. dopoldne mariborski kolodvor, so zaorili iz sto in sto grlov navdušeni živio in Nazdar-klici, a iz oken mesta so pozdravljali mariborski Slovenci odhajajoče. Vesela je bila vožnja do Ruš, še veselejša pa pri

noč. V Rušah je došlo na postajo kratko pozdravil župan nadučitelj Lasbacher. Za prvi pozdrav se je zahvalil na kratko starosta mariborskega Sokola dr. Fr. Rosina, na kar so odkrakali Sokoli v Ruše, na čelu jim središča godba pod vodstvom g. učitelja Serajnika, za godbo petero praporov (med njimi oni akad. društva »Triglav«), nato župan načelstva, varaždinske Sokolice in ostalo Sokolstvo. Sokolski prihod so Rušani in stoglave množice njihovih sosedov pozdravljali z velikim navdušenjem. Oblaki cvetja in lipovih vencev so se vsili raz hiš.

Na slavnostnem prostoru je bil nato oficijelni pozdrav. V kratkih, a jedrnatih besedah se je spomnil župan g. nadučitelj Lasbacher leta 1910., ko je mariborski »Sokol« prvič prihitel v Ruše. Z veseljem so pozdravile ta dan zopet Ruše, saj se jim je uresničila želja, da se razvije prapor mariborskega Sokola v njihovi sredi. Narodne so Ruše in narodne hočejo tudi v bodoče ostati. Pozdravi se je odzval starosta gospod dr. Rosina, izražajoč veselje nad zavednimi Rušani, ki so skozi stoletja ostala slovenska in čestital Rušanom nad županom. Nato je sledil slavnostni govor dr. Rosine, ki ga bomo priobčili prihodnje dni v celem obsegu. Za govori je sledilo ob Lehanovi »Molitev« mariborskega čitalniškega moškega zbora, razvpite prapora...

Bil je krasen, globoko ginljiv trenotek, ko je izpregovorila kumica prapora, gospa dr. Rosinova: »Praporščak! Sprejmi ta prapor časten. Čist in brezmadežen in takega varuj in ohrani vedno. Kjerkoli bode plapolal, naj vžiga slovenska srca za Sokolstvo, za rodoljubno delo. Naj Vas vodi, slovenski Sokoli, ta prapor do zmage in do tiste sreče, katero naš narod zasluži. Na zdar!« Po teh besedah je prevzel praporščak dr. Ravnik prapor v svoje varstvo. V kopje sokolskega prapora je bilo nato zabitih 41 zlatih žebeljev. Vsak žebelj je dobil seveda svoje primerno geslo. Nato so bili razdeljeni navzočim praporom trakovi. Prvi ga je dobil mariborski od svoje kumice z besedami: »V znamenje naklonjenosti moje sokolske misli, pripenjam prvi trak na mladi prapor. Njegov napis je: »Brani mejo« in to geslo polagam mariborskemu Sokolu na srce. Na zdar!« Gospica Zlata Tomac je pripela nato trak varaždinskemu praporu in po nagovoru gospice T. Gorišekove še ostale gospice ostalim praporom. Nato je govoril starosta S. S. Z. dr. Oražen iz Ljubljane, dr. Gvido Sernec iz Ormoža ter starosta varaždinskega Sokola brat Svoboda. Za govori se je vzpel mariborski sokolski prapor, sto in stoglava množica je gologlava zapela »Helj Slovani«, nakar je bil obhod po Rušah. — Popoldne se je nato vršila telovadba. Moške proste vaje je izvajalo 68 telovadcev, ženske 18 telovadk (6 ormoških in 12 mariborskih), deškega naraščaja je telovadilo 44, a deklic je nastopilo 19 (popoln). 12 Varaždincev je nastopilo v prosti vaji z vesli, nakar je sledila orodna vaja v 13 vrstah in dveh skupinah. V mraku so na to nastopili še Varaždinci v živih slikah ob benegačini luči ter želi za krasna izvajanja nedeljeno, burno priznanje. —

Popoldne se je nabralo zelo mnogo ljudstva, daleč čez 2000. Ves čas je vladalo složno in veselo razpoloženje. Zelo lep je bil nastop Sokolic in deklic, zlasti poslednje so žele mnogo priznanja. Naravnost vzorne pa so bile proste vaje dekčkov. Žal, da je konecno še vse prežgodaj prišla ura ločitve. Zlasti žal nam je bilo, da so tako hitro odšli člani varaždinskega Sokola, s katerimi bi se bili radi še zabavali. Upamo, da jih vidimo v kratkem v Varaždinu.

Dnevno.

Roman »Srce in meč« v večerajšnjem »Dnevno« ni izšel, ker smo ga morali odložiti zaradi drugega nujnega gradiva.

Včerašnja konfiskacija nam je skrajno neljuba, ker se od gotove strani v teh zadnjih dneh vsaka stvar proti nam izkorišča. Kritizirati seveda v tem času postopanje državnega pravdnštva nečemo, le čudno se nam zdi, da v drugih listih te stvari lahko nekonfiscirane izidejo.

Koflikor nam je znano, ni bil c. in kr. generalštabni polkovnik Redl niti Slovenec, niti Jugoslovan, temveč polnokrven Nemec. Kaj je ta mož storil, je tudi dobro znano, kakor je znano tudi to, da smo bili Slovenci in Slovani sploh toliko dostojni, da nismo delali odgovornega za Redlovo dejanje vsega nemškega naroda. Toliko smatramo za potrebno omeniti z ozirom na dejstvo, da

Nemci ne znajo in ne morejo biti tako dostojni kot mi, četudi se ponašajo z visoko kulturo in še višjo civilizacijo, nas pa imenujejo barbari. O tem je »Edinost« pisala več in je prav prijazno vprašala tudi Italijane, ako jim je kaj znano o nemkem Luccheniju. Oberdanku itd.

Gledališko društvo na Jesenicah. V soboto, dne 4. julija 1914, ob 8. uri zvečer se vrši v hotelu »Triglav« na Jesenicah redni letni občni zbor za društveno leto 1913/1914 s sledečim dnevnim redom: 1. Otvoritev občnega zbora po predsedniku in poročilo intendantu. 2. Poročila: a) tajnikovo, b) blagajnikovo in c) računskih pregledovalcev. 3. Volitev a) odbora, b) namestnikov, c) računskih pregledovalcev in d) zastopnikov za občni zbor Zveze dramskih društev. 4. Prememba pravil. 5. Slučajnosti. Ako občni zbor ob določenih uri ni sklepčen, se vrši pol ure pozneje ravno tam drugi občni zbor, ki je sklepčen pri vsakem številu članov.

Poštna zveza na Notraniskem. Od 1. avgusta t. l. dalje se bo spremenilo dnevno enkratno poštno vožnjo med poštnimi uradi v Rakeku in Prezidu (Hrvaško) v avtomobilno poštno vožnjo in poverilo »Avtomobilnemu društvu Rakek-Prezid« v Starem trgu pri Rakeku, katero vzdržuje že od 16. maja t. l. dnevno enkratno poštno avtomobilno vožnjo med poštnimi uradi Rakek in Stari trg pri Rakeku. Avtomobili bodo odhajali od poštne urada v Rakeku vsak dan ob 7. uri 50 minut zjutraj in ob 3. uri 15 minut popoldne in prihajali v Prezid ob 10. uri 35 minut predpoldne, oziroma ob 4. uri 50 minut popoldne v Stari trg pri Rakeku. Iz Starega trga pri Rakeku bo odhajal avtomobil vsak dan ob 10. uri 50 minut predpoldne in od poštne urada v Prezidu vsak dan ob 5. uri 50 minut popoldne in prihajal v Rakek ob 12. uri 30 minut popoldne, oziroma ob 8. uri 40 minut zvečer. Kurzi, kartiranja, krajevna dostavljanja in pobiranja pisem pri službenih mestih tega okraja, ki ležijo ob progi Rakek-Prezid in katera so v zvezi s to progo ter pri poštini uradih z deželno poštno službo tudi pohodi deželnih pismonosov se bodo vsled tega od 1. avgusta t. l. dalje primerno preuredili.

Člani slov. gledališča iz Ljubljane prirede v soboto dne 4. julija v Kamniku v prostorih čitalnice, v nedeljo dne 5. julija v Domžalah v Sokolskem domu gledališko predstavo »Greh žene«.

V Savi je utonil. Dne 29. junija so potegnili pri mostu pri Luncovem na Gorenjskem iz Save truplo nekega okrog petdeset let starega berača iz Kamnika. Berač si je najbrže sam vzel življenje.

Samomor. 29. junija ob 11. uri zvečer je našel neki uslužbenec južne železnice pri vходу v železniški predor v Barkovljah grozno razmrsano moško truplo. Možgani umrlega so bili raztreseni dva metra daleč. Desna roka se ni mogla več spoznati. Truplo je ležalo v nekem jarku poleg železniškega tira. Na bližnjem kamnu je ležal listek, na katerem je bilo zapisano s svinčnikom: »Ustrelil sem se, ker sem sit življenja. Na svidenje pri Sv. Justu.« V enem hladnem žepu samomorilca so našli samokres s petimi naboji. Samomorilec je 34letni bivši delavec južne železnice Anton Kaluža iz Postojne.

Nasilen mož. Med 48letnim dninjem Jakobom Markolčičem iz Loza in med njegovo ženo se je pred kratkim vnel z neznanega vzroka prepir. Markolčič je vrgel svojo ženo na tla, pretepal jo je in ji izbil s ključem en prednji zob.

Ta pa najbrže ne bo več pijan. 73letni vdovec in prevzitek Lovrenč Marinek iz Struženjca, je obiskal pred kratkim v Kranju več gostiln in se je vračal precej korajžen domov. Med potjo se je ustavil še v eni hiši, kjer Bog roko ven moli in je pogasil svojo čudovito želo s par litri vina. Tako se je slednjič popolnoma upijal. Marinek je imel pri sebi večjo soto denarja, ki jo je razkazoval, radovednežem v gostilni. Ko je prišel zvečer domov, je zapazil, da mu je izginila iz notranjega žepa telovnika listnica z 260 kronami.

Nepoboljšilivec je 17letni posestnikov sin Joža Solar iz Dobrunj. Vkljub svoji mladosti je bil fant že večkrat kaznovan zaradi raznih tatvin. Meseca maja je odsedel večmesečno ječo v kaznilnici v Mariboru, na kar je prišel na Kranjsko, kjer se je potikal brez dela okrog. Prejšnji teden je siloma vdrl v zaklenjeno stanovanje svoje matere in ji je ukradel žensko verižico iz duble-zlata kakor tudi devet kron denarja. Dne 28. p. m. je bil Solar aretiran in izročen okrajnemu sodišču.

Iz zapora je pobegnil. V noči med 28. in 29. junijem je pobegnil iz sodniških zaporov v Krškem zaradi tatvine obsojeni Franc Poženel, 27letni samski delavec iz Lipelj pri Planini v logaškem okraju. Kaznjenec je precej velik, vitek, ima temnorjave lase, zelenkaste oči in rdečkasto svetlo brado. Govori slovensko, malo nemško in italijansko; poleg tega bo znal najbrže še več jezikov, ker se je nahajal štiri leta tudi na Turškem.

Aretacija ciganke. Pretekli ponedeljek je orožništvo aretiralo v Nadgorici 56letno ciganko Polono Breščak, ki se je že 14 dni potikala po tamošnji okolici in nadlegovala ljudi s prosjačenjem. V njeni družbi se je nahajala mlada ciganka, ki pa je takoj pobegnila, ko je zagledala orožnika.

Jedel in pil bi še, ampak plačal nič. Pri okrajnem sodišču v Ilirski Bistrici se nahaja neki Ivan Skalak, ki je rojen leta 1883 nekje na Češkem. Skalak je v zaporu zaradi goljufije. Nastanil se je v neki tamošnji gostilni, kjer se je izdal za trgovskega pomočnika neke praške firme. Razume se, da je dobro jedel in pil. Ko pa je prišel čas plačila, se je Skalak izmuzal z izgovorom, da še ni dobil denarja od svoje firme. Gostilničarju se je zdel mož sumljiv in se je brzojavno obrnil na imenovano firmo, ki pa mu je odgovorila, da Skalak ni pri nji v službi. Skalak nima nobenih listin in nobenega denarja. Podobne dolgove pa je napravil tudi v več drugih gostilnah.

Vlom. Pred nekaj dnevi je bilo vlomljeno v zaprt hlev trgovca Richarda Mihelčiča v Toplicah-Zagorje. Neznani tat je odnesel iz nekega kovčka, ki ga je siloma odprl, več moške obleke.

Tatvina. Kajzarjevemu sinu Janzu Verčiču iz Begunj je nekdo pred nekaj dnevi ukradel harmoniko in srebrno uro. Kot storilec je orožništvo aretiralo nekega 19letnega fanta iz tamošnjega kraja, pri katerem so našli ukradeno uro.

Strelna je zažgala. Dne 29. p. m. se je zbraha nad Kranjem in njega okolico nevihta, ki so jo spremljali bliski in gromenje. Okrog pete ure popoldne je udarila strelna v pod posestnika iz Zgornjega Bernika pri Cerkljah. Pod je začel takoj goreti in ogenj se je oprjel gospodarskih poslopij sosedov Janeza Gašperlina, Antona Žnidarja in karže Lucije Rimovec. Pogorelo je dvoje gospodarskih poslopij posestnika Kodrana, hiša posestnika Šmoleta, hlev in skedenj posestnika Zebavca in lesena kajza posestnice Kimovec. Kimovčevi je pogorel tudi lesen hlev. Ogenj je uničil poleg tega več sadnih dreves. Na pomoč so prihiteli gasilna društva iz Zgornjega Bernika, Senčurja in Cerklj. Škoda znaša 15.000 do 20.000 K. Vsi pogoreli so zavarovani le za majhne svote. Ob isti uri je udarila strelna v kozolec posestnika in trgovca Ivana Gašperlina v Senčurju. Kozolec je pogorel z vso krmo vred, ki se je nahajala v njem. Na mesto nesreče so prihiteli domači gasilci, toda bilo je že prepozno. Škoda znaša 1000 K.

Kolesar in kolesarica trčila drug od drugega. Ko se je peljala pred nekaj dnevi 28letna tovarniška delavka Albina Erjavec iz Glinc na kolesu iz Medvod proti Ljubljani, ji je pridiral pri Mednem nasproti na svojem kolesu neki neznan, kakih dvajset let star kolesar, ki se je umaknil mesto na levo pa na desno stran. Tako sta trčila kolesar in kolesarica drug od drugega. Erjavec je dobila znatno poškodbo na nogi. Kolesar je brž sedel na kolo in se je hitro odpeljal, da ga ne bi spoznali.

Obesil se je. Dne 26. p. m. se je šel 61letni Janez Semč iz Žirov in se ni več vrnil domov. Preteklo nedeljo so ga našli v nekem tamošnjem gozdu obešenega. Semč je bil nekoliko slaboumen in je najbrže izvršil samomor v hipnem napadu blaznosti.

Tatvina zlate veržice. Preteklo nedeljo je bila ukradena gostilničarju Jerneju Bilcu iz Zbilj pri Medvodah iz gostilniške sobe zlata veržica s priveskom, v katerem je bila fotografija. O storilcu ni ne duha ne sluha.

Prepovedana vlomilca. V noči na 28. p. m. sta skušala vlomiti dva tatova v trgovino Marije Čadežve v Brinjah pri Grosupljem. Tatova je zalotil pri njunem »delu« neki četovalja ki je bil ravno na dopustu. Eden izmed vlomilcev je okrog 25 let star, precej velik in vitek; bil je oblečen v temno obleko in je imel na nogah čizme. Drugi tat je okrog osemnajst let star in precej postaven. Oblečen je bil v sivo, dolgo suknjo, na glavi je imel klobuk sive barve, na nogah pa ničesar. Oba tatova sta govorila hrvaško.

Ljubljana.

V nedeljo bo v »Unionu« velik shod S. L. S., na katerem se zberejo pristaši stranke iz cele dežele, da dajo izraza svojemu ogorčenju nad sarajevskim atentatom. Dotlej je vse prav in dobro, četudi je žalost radi sarajevskega atentata — kakor dobro omenja »Slov. Narod« — tako splošna po celem civiliziranem svetu, da ne bi bilo potrebno sklicevati posebnih shodov v svrhu izražanja žalosti in ogorčenja. Ampak klerikalcem se gre za drugo, oni hočejo tragičen sarajevski dogodek podlo izkoristiti v svoje strankarske svrhe, klerikalci hočejo posnemati svoje zagrebške in sarajevske somišljenike in uprizoriti v Ljubljani pogrom nad svojimi strankarskimi nasprotniki. Kakor poroča »Slov. Narod«, govorijo klerikalci po Ljubljani odkrito o teh svojih namelih in celo imena onih krožijo že po Ljubljani, ki jih nameravajo klerikalci v nedeljo masakrirati. Opozarjamo na to vodstvo državne policije v Ljubljani, katere dolžnost je skrbeti za varnost življenja in imetja državljanov in upamo, da ona prepreči ljubljansko izdajo zagrebških in sarajevskih ekscesov.

V informacijo varnostni straži v Ljubljani. Od vseh strani prihajajo svara, da bi se varovali v nedeljo, ker se misli od gotove strani brahijalno napadati neljube osebe in celo tiskarsko podjetje. Ne da bi verovali tem govoricam, vendar na vse opozarjamo c. kr. policijsko ravnanje, da ukrene vse potrebno, da se varuje oseba lastnina.

Najodločneje pa svarimo pred tem, da bi se kdo dal zapeljati z zgoraj omenjenimi govoricami. Naj se ne da nihče razburjati od neodgovornih elementov, ki te grozijo lansirajo, ker je vse preračunano za veliko škodo Ljubljane in Slovencev. Pokazimo, da je v naših srcih bolest in žalost nad dogodki v Sarajevu tako globoka in resnična, da nas tudi noben more pripravi do reakcije.

Gremij trgovcev naznanja, da je ukrenil, da bodo danes od 4—5 vse trgovine zaprte radi pogrebni svečanosti, ki se istočasno vrše na Dunaju.

Deputacija izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke pri deželnem predsedstvu. V smislu zgoraj priobčenega sklepa izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke, sta bila včeraj pri deželnem predsedniku g. dr. Vladimiru Ravničar, državnim in deželni poslanec ter g. dr. Fran Novak, deželni poslanec, da priobčita sklep in žalna čuvstva izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke radi pretresajočih katastrof, ki je zadela našo monarhijo in še posebej Slovence. Prosila sta, naj sporoči gospod deželni predsednik obnem zagotovilo neomahljive lojalnosti in zvestobe na najvišje mesto. — Ekselencija g. deželni predsednik je obljubil to storiti.

Včeraj dopoldne je ljubljanski župan prevzel agende spodnješišenske občine. S tem je Spodnja Šiška pravno prenehala biti samostojna občina ter se združila s stolnim mestom Ljubljano.

Umrli je v Spodnji Šiški g. Josip Vodnik, posestnik in veletržec, v starosti 70 let. Pokojnik je bil zvest pristaš nar. napredne stranke. N. v m. p.

Sokol v Šiški se udeležil pogreba Jos. Vodnika, ker je bil pokojnik ustanovnik njegov.

Valentin Vodnik — Josip Vodnik. Naše čitatelje bo gotovo zanimalo, ako jim povemo, da je z Josipom Vodnikom izumrla moška vrsta rodu Val. Vodnika. Kakor znano se je ded Vodnikov priženil v Šiško k Žibertu, sedaj pri »Kamnitni mizi« od onstran Save. Rod Vodnikov je precej razširjen in mnogi od njih so doživeli visoko starost. Iz rodu Val. Vodnika je bil Josip Vodnik zadnji moški potomec tega imena. Val. Vodnik je bil njegov stari stric. Bil je sin Antona Vodnika in Urše Verbič, ki sta imela sedem otrok. Od teh je doživel najvišjo starost Josip Vodnik, ki je zdaj umrl. Drugi bratje so prej umrli. Ena sestra pa se je priženila h Knezu (Ančniku) v Šiški, iz katere hiše izhajati znani narodni rodbini Knez in Gogola. Jos. Vodnik je bil naroden mož, živel je kot trgovec. Bil je samec. Rojen je bil 21. marca 1845. N. v m. p.

Včeraj izišli »Slovenski Ilustrovani Tednik« priobči slike: pokojnega prestolonaslednika Fran Ferdinanda in njegove soproge Zofije Hohenburške; novega prestolonaslednika Karel Fran Josipa in nadvojvodinje Zite ter našega cesarja Fran Josipa Razum tega ima še 16 slik. Priporočamo vsem, da si nabavijo to številko »Slov. Ilustrovani Tednika«. Dobi se po vseh tobakarnah, knjigarnah in kolodvorih izvod po 22 vin.

In den Ciril-Method-und Sokolvereinen wird der Freisinn gehegt und gepflegt und weiter verbreitet... Tako je nekdo denunciral slovensko C. M. D. in šokolska društva pred 14. dnevi na višjih mestih. Kmalu na to se je prepovedal slovenski vsesokolski zlet. — Dr. Šusteršič baje ni povzročil prepovedi, vsaj tako se je pral na tozadnja očitanja. Bog ve torej, kdo je bil denunciant...

Danes vsled splošne žalosti ne bo predstave v Kino-Metropoli. — Danes je občni zbor »Ruskega kruška« ob 8. zvečer v mali dvorani »Mestnega doma«.

Nogometna tekma »Libertas«.

Ilirija Reš. Prihodno nedeljo tekmuje v Ljubljani po dolgem času zopet enkrat italijansko moštvo. Rezerva »Ilirije« tekmuje namreč proti najboljšemu italijanskemu moštvu iz Reke, namreč proti moštvu kluba »Libertas«. V športnih krogih se sodi, da ste obe moštvi približno enako močni. Zato smemo pričakovati tekmo, polno obojestranskih napadov. Tekma se vrši ob 5. uri pop. Predprodaja vstopnic po znižanih cenah od danes naprej v Česarkovi in Dolencevi trafikli.

Ob priliki prihoda g. N. Ivančič, odbornika kanalske nar. čitalnice v Koper, daruje isti v tukajšnjih prostorih čitalnice za C. M. D. 1 K. Hvala lepa.

Jutri se bode žgal na Golovcu veliki Ciril in Metodov Kres kakor smo že poročali. Nameravana veselica se vsled splošnega žalovanja odpove in se bode po kresu vršil le prijateljski sestanek v gostilni pri Česnovarju na Dolenjski cesti.

Ljubljanska kreditna banka. V mesecu juniju vložilo se je na knjižnice in na tekoči račun kron 2.130.733, dvignilo pa kron 2.297.623 76 vin. Stanje koncem junija kron 18.651.263 81 vin.

Ljubljanske amater fotografije, ki so včeraj fotografirali prihod dvornega vlada in prizore na ulici, prosijo uredništvo »Slov. Ilustrovanega Tednika«, da mu naj takoj vpošljejo oz. dajo fotografije.

Nevarna grožnja. Neki delavec iz Sela je prišel preteklo nedeljo popoldne pijan domov. Ko ga je njegova žena zato oštela, jo je vrgel na tla in jo je tepel s prazno pivsko steklenico tako, da je dobila več poškodb. Nasilnega moža je žena naznanila in policija ga je aretirala in izročila deželnemu sodišču.

Radi prestopka proti pravosti je bil aretiran te dni neki najemnik iz Rožne doline. Policija ga je izročila deželnemu sodišču.

50letni Johani Vindiš je bil prepovedan povratek v Ljubljano. Toda potepuška je prišla vseeno sem in je prosila. Policija pa jo je aretirala in izročila okrajnemu sodišču.

Špičec. Te dni je aretirani stražnik na Karlovski cesti 49letnega dninarja Matijo Luznarja iz Selc, ker ga je nadržal s »špičlom«. Luznar se je uprl aretaciji, zgrabil je stražnika za prsa in ga pahnil od sebe. Nato je pobegnil proti Hradckega vasi, kjer pa ga je stražnik zopet prijel in aretirat. Luznar se je zopet uprl stražniku in je vnovič hotel pobegniti, kar pa se mu ni posrečilo.

Amerika. Na tukajšnjem glavnem kolodvoru sta bila aretirana delavca Marko Danilec Dakušič iz Sošice na Hrvaškem in 21letni Alojzij Petroveški iz Muhoveci, okraj Zlatar na Hrvaškem. Oba sta se preskrbela z napačnimi listinami in sta hotela pobegniti v Ameriko. Zapor jima ne odide.

Krompirjevi cmoki. 1 kg krompirja se mehko skuha, olupi in na deski zdrobi, pridene 1 celo jajce, 1 ščipce soli, ¼ kg moke in zavojček dr. Oetkerjevega praška za peko, to se dobro pregnete, odreže male koščke, ki se jih v ploščko stisne, napolni s povidlom in okroži v cmoke. Ti se kuhajo v vodi, povajajo v prazenih drobtinah in potresejo s sladkorjem. Vsled praška za peko cmoki zelo lepo vzhajajo in so zelo rahli.

Slovinci! Kupujte sokolski znak!

Trst.

RAZPARAN TREBUH.

Trst, 2. julija.

Okolu polovice maja smo pod tem naslovom pisali o nekem ranjencu Krajnerju, ki ga je poškodoval Rabrusin. Poslednji je stal te dni pred sodiščem in je bil vsled težke telesne poškodbe obsojen na 1 leto težke ječe, na 500 kron odškodnine in čez 200 K poravnave za stroške. R. je bil iz istih razlogov že večkrat obsojen. Razpravo je vodil dr. Andrič.

V Sežani se je dogodila v sredo pop. težka nesreča. Dva slikarja, ki sta imela posla v vili Scaramanga, sta padla s tretjega nadstropja. Prvega, Kotnika so prepeljali v bolnišnico, drugega, De Angelisa pa v opazovalnico za umobolne. Slednji si je pretresel možgane.

TRUPLO V VODNJAKU.

Trst, 2. julija.

Policija je aretirala neko Angelo Stepanovič, ki je prišla pred par dnevi iz Dalmacije v Trst, tu poročila otroka moškega spola in ga vrgla v nek vodnjak. Zločinu so prišli na sled šele tedaj, ko so potegnili otroka iz vodnjaka. Truplo so prepeljali k sv. Justu. Zdravniki so pri preiskavi dognali, da je bil otrok rojen v sedmem mesecu nosečnosti. Policija je o dogodku sestavila zapisnik in Stepanovičevo aretirala. Ta se izgovarja, da je otroka vrgla v vodo radi tega, ker je prišel na svet mrtev. Stepanovičevo so zaprli.

Srbski konzulat je bil zadnje dni zastražen, ker se je bilo bati demonstracij. No sile ni bilo. Tržačani so torej pokazali, da ne prisojajo čina posameznika celemu narodu. In to je prav!

Častniki vojaški bodo za prestolonaslednikom žalovali s tem, da bodo nosili na rokavu žalni trak šest mesecev.

Vojaške godbe ne bodo nastopale pri nobeni prireditvi tri mesece. Narodno-socialna mladinska organizacija sklicuje za nedeljo 5. t. m. zjutraj ob 10. uri sestanek v dvorani Konsumnega društva pri Sv. Jakobu.

Podružnica NDO. v Škedenju priredi v soboto, 4. t. m. ob polu 8. zvečer društven shod v »Gospodarskem društvu« v Škedenju. Na dnevnem redu je poročilo o kongresu NDO. Govoril bo predsednik osrednjega izvrševalnega odbora dr. J. Agneletto.

Včerašnji popravki, katere je moral »Dan« priobčiti vsled klerikalne strahovlade Lampeta in Šusteršiča, so na tržaško občinstvo napravili strahovito slab utis. Vse je tako postopanje obsojalo do skrajnosti. Klerikalni uzurpatorji pa naj si zapomnijo, da bo prav kmalu konec medenih dni! Tržačani pravijo, da so se s tem tudi posebno izkazali ljubljanski sodniki. Nemara imajo prav!

Brez naslova.

Slovensko.

Ljubljana, 30. junija. (Priv. tel.) »Slovenec« poroča, da so imeli minolo nedeljo jugoslovanski nacionalisti na Dunaju zaupno tajno posvetovanje, na katerem so revidirali svoj program in se posvetovali o ustanovitvi enotne stranke. Med nacionalisti prevladuje revolucionarna smer.

Nemško.

Laibach, 30. Juni. (Priv. Tel.) Der »Slovenec« berichtet, daß am verfloßenen Sonntag die südslavischen Nationalisten in Wien eine vertrauliche geheime Besprechung abgehalten haben, in der sie das nationalstische Programm revidierten und über die Errichtung einer einheitlichen Partei berieten. Unter den Nationalisten herrscht die revolutionäre Richtung vor.

Uspeh.

»Slov. Narod« poroča:

Hišne preiskave pri slovenskih dijakih na Dunaju.

Dunaj, 2. julija. Policija je uvedla v zezl z ljubljanskimi dijaškimi aretacijami hišne preiskave pri slovenskih dijakih na Dunaju. Preiskave so se vršile včeraj ter so se nadaljevale danes. Policiji je asistiral ljubljanski policijski komisar Skubl, ki je baje dospel z obširnimi materijalom na Dunaj. Ob 9. zvečer je bil na podlagi hišne preiskave aretirani neki Jurist. Preiskave se nadaljujejo. Kakor se nam zatrijuje, te preiskave niso v prav nobeni zvezi s srbskim atentatom.

Ne glad, ampak izkušnja je najboljši kuhar.

Izkušnje drugih dobro uporabiti, to je skrivnost jasne glave. Milijoni gospodinj, kuharskih učiteljic in kuharic so edine v hvali dr. Oetkerja preparatov; mnogoletna izkušnja jih je naučila visoko čislati dr. Oetkerja prašek za peko, vanilni sladkor, prašek za pudling, gustin, Regina-gelatino in dr. Oetkerja pomoč pri vkuhanju in slava mnoge razume, mlade gospodinje temelji na stalni, pripravi vporabi teh najbolj znanih kuhinjskih pripomočkov. Na lepem regalu imajo vedno pripravljene lične Oetkerjeve zavojčke in Oetkerjeve receptne knjige in niso nikdar v zadregi, če poteka dragi gost tik pred obedom na vrata njih smaznega laboratorija, ki se v njem pripravlja v retortah iz aluminija, čistega niklja ali porcelana, nektar in ambrozija za ljubljeno moža.

To je uspeh denunciacije. Drugi listi o tem ničesar niso vedeli niti poročali. Mi vemo samo, da se je dne 28. in 29. jun. vršila slavnost 50letnice srbskega akad. društva »Zore« na Dunaju, kjer so se zbrali gostje vseh slov. narodov. Zaradi dogodkov v Sarajevu je bila ta slavnost prekinjena. Program je bil popolnoma kulturnega značaja.

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

MIMO TRSTA.

Trst, 2. julija. Včeraj, v sredo je prispela — kakor smo že poročali — v Trst bojna ladja »Viribus Unitis« ki je pripeljala v Trst trupli nadvojdov in njegove soproge. Dridnot so spremljale ladje: Tegetthoff, Zrinyi, Vojvoda Franc Ferdinand, Radecky, jahta Lacroma, križarka Admiral Spann in devet topničark.

Prihoda teh ladij je pričakovalo veliko ljudstva. Ko je bilo ladie opaziti, so začeli zvoniti zvonovi vseh tukajšnjih cerkev. Po sedmih zvečer so se podali na »Viribus Unitis« pol. ravnatelj de Maniussi z namestnikom. Na ladji ju je sprejel admiral Haus.

V ladji sta bila postavljena dva mrtvaška odra, na katerih sta bili krsti umrlega prestolonaslednika in Sofije Hohenburške. Že zvečer so prinesli na »Viribus Unitis« dva venca, katera je položila na krsti vojna mornarica. Na prestolonaslednikovo krsto so položili lovorov venec, na krsto njegove soproge pa venec iz cvetk. Zastava dridnota je bila spuščena na pol droga.

Zvečer je bil izstavljen v Tillerjevi izložbi na Velikem trgu prestolonaslednikov šlem, nožnica in meč. Šlem ima krasno perjanico zelene barve. Poleg tega je bila v imenovani izložbi tudi slika pok. prestolonaslednika. Ljudje so trumoma prihajali in odhajali; vsak si je želel videti čako in sabljo, kateri je nosil prestolonaslednik na zadnjem potovanju. Ljudstvo je vrelo kar trumoma od vseh strani. Pogled na obrežje je bil žalosten.

Tega večera je hotela demonstrirati tudi patriotska mladina. Poskus pa se je korenito izjalovil.

2. julija.

Celo noč so delavci čistili breg, pospravljali prostor in čistili ulice. Trst je bil že v prvih jutranjih urah pokoncu. Ulice so bile zastražene od policije že ob 6. uri zjutraj. Čez cesto, ulico (koder se je imel viti spreved) ni smel nihče, ki ni imel za to dovoljenja in ni svojega razloga zadostno opravičil.

Navsezgodaj se je jelo nekoliko oblačiti. Toda nebo se je do ure spreveda lepo zvedrilo, in na množice, ki so zasedle vse ulice, je sijalo julijsko solnce. Okna na ulice, ceste, vse je bilo prenapolnjeno; ob ovinkih ni mogel človek ne naprej ne nazaj. Ceste so zastražili policijski finančni stražniki in mornarji. Slednji z nabiti puškami. Množice so naraščale in naraščale. Ljudje so plezali na droge, na strehe trgovin, stopali so na strehe kočij in avtomobilov, ki so se vsled zaprtih prehodov morali ustaviti na ulicah. Vse je neestrno čakalo, kdaj se pokaže spreved. Vse goreče svetilke so bile zavite v flor.

Prenos krst.

Veliki trg, je bil, v kolikor ga niso zastražili, napolnjen z ljudmi. Točno ob 7¼ zjutraj so bili zbrani vsi zastopniki na določenem mestu. Blizu mola S. Carlo je bil postavljen mrtvaški oder, ki je bil pregrnjen s črnim suknom. Ob straneh so stali štirje veliki svečniki. Oder je bil dobro zastražen. Pred njim je čakala duhovščina. Od morja proti magistratu so bili razpovršeni: na desni

visoko vladno uradništvo in mestno zastopstvo, na levi trgovska zbornica, zadaj na desni pa drž. uradniki. Deputacije društev in uradov so bile pred njimi. Okolu vrta je bilo zastopano mestno šolstvo.

Z dridnota »Viribus Unitis« so dvignili krsti ob 7^h. K ladji je odpluta neka topničarka, na katero so počasi in previdno spustili krsti. Na tej topničarki je gorelo 16 ogrnjenih luči. Pri spuščanju krst je vsaka ladja oo enkrat ustrelila. Ko je bilo to gotovo, se je ladja jela pomikati proti bregu. Za topničarko, na kateri so bili mornarji je plula ladja, na kateri so bile višje osebe. Sledili sta jim še dve topničarki.

Na bregu. — Blagoslovljenje.

Ko je topničarka dospela do brega, so mornarji dvignili krsti in jih položili na mrtvaški oder pred katerim je bil cesarski orel. Nato je škof opravil svoje molitve. Po cerkvenih obredih so se razvrstili vozovi. Najprej so dvignili na voz pogrebneza podjetja Zimolo krsto pok. Sofije Hohenberške. Za tem pa raven nadvojvode Franca Ferdinanda. Na obeh krstah so bile vojne zastave. Na rakvi prestolonaslednika je bila tudi zastava avstrijske cesarske hiše.

Po ceremoniji.

Sprevod se je nato razvrstil: na čelu spreveda so bili policaji na konjih. Za njimi je častna stotnija 97. polka. Tem je sledila častna stotnija 4. bosanskega polka in častna stotnija 1. mornarjev, za katerimi so sledili vozovi z venci. Med vsakim vozom sta šla dva mestna stražnika, ob strani pa po dva mornarja. Voz z venci je bilo osem. Med duhovščino, ki je šla pred mrtvaškima vozovima v katerih sta bili krsti, sta bila dva škofa. Nešteto dekanov, župnikov in kaplanov je tvorilo škofovo spremstvo, pred katerim je bilo slišati mrtvaški bobnen.

Temu je sledil voz s krsto kneginje Sofije Hohenberške. V voz je bilo vpreženih šest konj. Čez krsto soproge prestolonaslednika je bila položena vojna zastava. Polagoma je sledil voz s krsto prestolonaslednika. Na prestolonaslednikovi krsti je ležala vojna zastava in prapor avstrijske ces. hiše. Ob strani obeh krst je korakalo po osem mornariških častnikov. V zaprtih vozeh so gorele luči.

Za vozom so šli prvi: princ Hohenlohe, tržaški župan in pol. ravnatelj Maniussi. Njim so sledili obč. svetovanci, razne deputacije in odposlanci vojnih oblasti. Zastopani so bili tudi konzulati in mnogo civilnih oblasti. Za temi je šla častna stotnija ogrska z zastavo in veterani, tudi z zastavo. Sprevod so zaključili stražniki na konjih.

Po devetih uri je ob zvonjenju prispel sprevod na postajo. Ljudstvo je hotelo videti tudi ceremonije, ki se bodo vršile tam, toda prostor je bil tako obljuden, da se ni moglo nikamor.

Na postaji. — Slovo.

Na postaji so bila vsa vrata v žrnem. Nad glavnim vhomom je bil cesarski orel. Krsti sta bili dvignjeni iz voz in prenešeni na oder. Po razpovrstitvi sta bili trupli še enkrat blagoslovljeni, nakar sta bili krsti prenešeni v vagon dvornega vlaka. Cela postaja je bila žalno opremljena; čakalnice so bile okrašene z zelenjem. Do Dunaja spremlja krsti flotilni poveljnik avstr. mornarice.

Ko je bil sprevod končan, se je ljudstvo razšlo na vse strani. Krsti je dvorni vlak okolu desete ure zjutraj odpeljal na Dunaj. Splošno se sodi, da je bil to eden največjih pogrebov, kar jih je Trst kdaj videl. — Med sprevedom je morala večkrat intervenirati zdravniška postaja. Povečini so bili le slučajni slabosti. — Tramvaj je začel voziti okolu 11. ure dopoldan. Uradi so bili zaprti do 10. zjutraj, državni in občinski uradi so imeli prosto cel dan.

Dodatno k poročilu o pogrebnih svečanostih v Trstu omenjamo še v izpopolnilo: Višje državne oblasti v Trstu so zastopali: de Manussi, sv. Jakopič, vit. Milovčič, Clarici, sv. Peričič, predsednik pomorske vlade vit. Delles, V. bar. Attems, okr. morn. pov. bar. Ružička, finančni ravnatelj Kober z uradniki, pošt. ravn. Pattay in ravn. drž. žel. Galamboš. Trg. zbornico je zastopal de Scaramanga. Navzoči so bili tudi zastopniki vseh ver. — Pred odhodom vlaka na Dunaj je škof Karlin opravil zadnje molitve. Ob 9^h je vlak odšel.

TRUPLA PRESTOLONASLEDNIŠKE DVOJICE NA DUNAJU.

Dunaj, 2. julija. Točno ob 10. uri je dospel vlak s trupli prestolonasledniške dvojice na južni kolodvor. Na kolodvoru so čakale dvorne osebnosti in generall.

Od nadvojvode je bil prisoten samo Karel Franc Jožef.

Ni pa bilo nobene dvorne dame. Po končanih obredih so prijeli prestolonaslednikovo krsto dragonci in ulanci ter jo odnesli na pogrebni voz. Krsto vojvodinje Hohenberg so odnesli dvorni služabniki.

V en četrt ure je bil cel obred končan in začel se je sprevod, kateremu je več tisočglava množica po ulicah delala špalir.

PREISKAVE PRI SLOVENSKIH DIJAKIH NA DUNAJU.

Dunaj, 2. julija. Vse preiskave ki jih vodi ljubljanski policijski komisar Škubl, so ostale brez uspeha. Aretirana sta bila dva študenta in sta že oba izpuščena.

PROTISRBSKE DEMONSTRACIJE NA DUNAJU.

Dunaj, 2. julija. Danes so zopet hoteli dunajski študenti pred srbskim poslanstvom demonstrirati. Toda policija, ki je z več stoglavim policijskim kordonom obdala poslanstvo, jih je razgnala.

CESAR VILJEM.

Berlin, 2. julija. Cesar Viljem se ne udeležil pogreba za pokojnim prestolonaslednikom. Zastopati se bo dal po princu Henrikju.

ODLOČNA IZJAVA C. KR. KORESPONDENČNEGA URADA.

Dunaj, 2. julija. Napram različnim vestem, ki se širijo iz privatnih virov in ki se tičejo zasliševanja atentatorjev, izjavlja c. kr. korespondenčni urad, da se vsi rezultati preiskave varujejo v strogi tajnosti in da se mora z vsemi vestmi iz privatnih virov silno rezervirano postopati.

TURKHAN PAŠA NA DUNAJU.

Rim, 2. julija. Turkhan paša se je odpeljal na Dunaj.

TUDI VLADA PROTI PROTISRBSKIM IZGREDOM.

Zagreb. Uradni list obsoja frankovske protisrbske izgrede z ostrimi besedami in izrecno pravi: da se manifestacije ne vjemajo s pleteto nasproti nepozabnemu prestolonasledniku in narodovi bolesi in da zato policija prepoveduje vse javne sprevede. Uradni list izrecno povdaja, da so imeli izgrede izrecno protisrbski značaj.

Zagreb. Sedaj je seveda v mestu popolen mir.

ZAGREBSKI MESTNI SVET PROTI DEMONSTRACIJAM.

Zagreb. Večina zagrebskega mestnega sveta bo v seji kar najodločneje protestirala zoper demonstracije, ki so jih naperili frankovci proti srbo-hrvatski koaliciji. Tudi se bo protestiralo proti temu, da je poletja mirno trpela uničevanje imetja pristavev srbo-hrvatske koalicije.

DUNAJSKI LISTI SVARE.

Dunaj. Več dunajskih listov je začelo obsojati protisrbske izgrede v Bosni. Dunajski »Zeit« pravi, da bi bilo nevarno dražiti Srbe, ker jih je v državi čez dva milijona.

RUSIJA ZA SRBE — AVSTRIJSKE DRŽAVLJANE.

Pariz. »Matin« in »Petit Parisien« trdita, da namerava ruski zunanji minister Sazonov na Dunaju vlado vprašati, kaj misli s protisrbskim pogromi in kaj ukrene, da prenehajo.

KAKO JE BIL V BOSNI IN HERCEGOVINI.

Sarajevo. Po uradnih virih: V Sarajevu, kakor je poročano so uničene skoro vse hiše Srbov. Trgovine in banke vse je razbito. V Konjici so katoliki in turki razbijali okna srbskih hiš. V Livnu so uničili srbske trgovine in srbsko šolo. Ravno tako so katoliki in turki v Stolcu razbili vse srbske trgovine in gostilne. V vasi Opilčić so katoliki in turki napadli srbsko cerkev in šolo; istotako v Zenici, kjer so poškodovali srbsko poslopje. V Tesarju so razbijali okna na srbskih hišah. V Zavidoviču so razbili v srbski čitalnici vso opravilo, ker je bila tam slika srbskega kralja. V Dolnji Tuzli so oropali srbski trgovski oddelek, razbili hotel in srbsko banko. Tudi v Zenici so srbski trgovski oddelek izropali, drugo pa razdeljali. Potem je bila proglašena nagla sodba in takoj je moral nastati mir.

IZMIŠLJENA VEST.

Dunaj, 2. julija. Vest, da so udrl iz Srbije na bosansko ozemlje srbski četaši, ki se že bližajo Čapljini in da so odposlani proti njim večji vojaški oddelki, je popolnoma izmišljena in raztrosili so jo listi, ki hočejo na vsak način hujskati. Merodajni krogi v državi, ki so jim ekscesi na jugu monarhije skrajno ne ljubi, čisto nič ne prikrivajo svoje nevolje nad tem hujskanjem, poseb-

no ker inozemstvo vedno odločneje obsoja brezprimerne ekscese, ki se sedaj vršijo na jugu države.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisemnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji tiskarji v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Od 4 K 90 v naprej hišne halje, vse velikosti in barve. Angleško skladišče oblek, O. Bernatovič, Mestni trg 5-6.

Plašče (Arbeitsmänteln) v vseh barvah, priporoča gg. zdravnikom, lekarnikom, magistrom, zobozdravnikom, brivcem, specerijskim in tiskarskim pomočnikom po nizki ceni konfekcijska trgovina A. Lukič, Ljubljana, Pred škofijo 19. 607-10

Zgubil se je loviski pes, z znamko »Ježica«, najditelj naj ga odda Marije Terezije cesta 6, Kovačič.

Takoj se odda v Kolizeju vrata št. 63 meblovana mesečna soba s hrano.

Dobro ohranjeno žensko kolo se proda za 44 kron. Poizve se na Sv. Petra cesti 14 v trgovini.

Stanovanje (2 sobi, kuhinja, drvarnica) se odda. Naslov v Anončni ekspediciji, J. Hočevnar, Ljubljana.

Baška!

Prvo čisto slovansko kopališče ob Adriji

Hotel Velebit

lastnik Hrvat A. Tudor na otoku Krku (Veglia), Istra.

Izvrstna kuhinja, nič zdraviliške takse.

Hotel ima krasen položaj, je okoli 20 korakov oddaljen od morja proti kopališču. Nova moderna zgradba; oskrbljen je z izvrstno pitno vodo. Pred hotelom velika terasa. Dnevna zveza s parobrodom z Reko. Vse informacije, prospekte, daje zastoj in franko lastnik hotela.

Zanesljiv kočijaž

se spreime takoi v pivovarni »UNION«, Spodnja Šiška.

V posebno sobo se sprejmeta za bodoče šolsko leto

1 do 2 dijaka

oziroma

2 gospodični

v popolno oskrbo.

Naslov v »Anončni ekspediciji« Jos. Hočevnar, Šelenburgova ulica 6 v Ljubljani.

DR. E. ŠLAJMER
ne ordinira
do 15. avgusta.

1914. Slovenski vsesokolski zlet. 1914.

Vseh vrst blago za kraj članov in članic Sokola, kakor tudi za naraščaj, dalje vse v to svrhu spadajoče potrebščine: čepice, srajce, telovadni jopiči, hlače in čevlji, našivi itd. se dobijo natanko po predpisih slovenske in češke sokolske zveze pri tvrdki

A. & E. Skaberné, Ljubljana, Mestni trg 10, obstoji od leta 1883.

Zaradi pozne sezije.

Prodajam vse v moji zalogi nahajajoče se damske slavnike kakor tudi različen nakit po globoko nižanih cenah.

MINKA HORVAT, modistka
LJUBLJANA, Stari trg šte. 21.

Radi minule
= sezone =
prodaja

letno obleko
za dame in gospode
po okasijski ceni.

Aglesko skladišče oblek
O. Bernatovič,
Mestni trg 5-6.

Ivan Knez naznanja v svojem in imenu svoje sestre Antonije Gogola in brata Alojzija Kneza vsem prijateljem in znancem prežalostno vest, da je njih stric, gospod

Josip Vodnik

veletržec in posestnik v Sp. Šiški

danes ob 3. uri zjutraj po daljši in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, v 70. letu starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb rajnika bode v petek, dne 3. julija ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti v Sp. Šiški št. 79, na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v raznih cerkvah.

Dragega pokojnika priporočamo v blag spomin.

V Spodnji Šiški, dne 2. julija 1914.

I. slovenski pogrebni zavod Josip Turk v Ljubljani.